

[Anne Grete Holmsgård]

Danmark inden for udlejningsejendommene, nemlig i de kommuner, der selv har valgt, at de ikke skal have regulering efter den omkostningsbestemte husleje, og det er det, de borgerlige på stribe her taler varmt for. Der skal ikke være flere restriktioner. Næh, det tror pokker, når man i de enkelte kommuner bare kan lade huslejen stige, fordi den største del af stigningen for mange mennesker væltes over på boligsikringen, og den har man jo ikke forestillet sig at man vil fjerne. Næh, man vil gerne have de pragtfulde såkaldte frie markedsmekanismer, hvor den enkelte udlejer i virkeligheden får en ekstra gevinst, som bliver betalt af staten og kommunerne.

De politiske partier, der mener, at der er nogle problemer i det her, og det er bl. a. socialdemokratiet, har tidligere støttet, at man fik huslejeregulering i alle kommuner i landet. På et tidspunkt var kristeligt folkeparti såmænd også ved at mene det, men det betakkede sig i sidste øjeblik og sprang af hesten. Nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvad det mener i dag, men jeg synes, at det er det, man skal diskutere.

Jeg synes, det er udmærket med et stop, men et stop forestiller SF sig formentlig ikke varer evigt, og så kommer problemet igen: hvad sker der, når stopperioden er ophørt? Får man så det huslejeboom, man fik efter den sidste stopperiode i de uregulerede kommuner? Stoppet hørte vist op i foråret 1980, så vidt jeg husker, og der kom nogle gevaldige huslejestigninger i en lang række kommuner. Nok siger hr. Dræbye, at problemet er blevet mindre i mellemtiden, og det kan måske nok være rigtigt for nogle enkelte kommuners vedkommende, som er typiske fraflytningskommuner, hvor efterspørgslen efter boliger er blevet mindre og man dermed har dårligere muligheder for fra udlejernes side at få lagt huslejeniveauet højere, end det allerede ligger, men de uregulerede kommuner dækker jo over mange forskellige kommuner, selv om det alt sammen er mindre kommuner. Blandt disse kommuner er kommuner, der ikke er typiske fraflytningskommuner, og dér tvivler jeg meget på at argumentationen holder, som hr. Dræbye lagde den frem heroppe, altså at huslejeniveauet af sig selv gik længere ned.

Der er en ekstra årsag til, at jeg betvivler det, og det er, at fraflytningen fra de tyndbefolkede parcelhuskvarterer, hvor man har

specielt store opvarmningsudgifter, netop i disse år er stor. Medmindre folk flytter helt væk fra egnen, skal de bo i noget andet, og man kan udmærket forestille sig, at det medfører øget søgning til det private udlejningsbyggeri.

Der er faktisk ikke dokumentation for hverken den ene eller den anden påstand, og det var nok rimeligt, om regeringen denne gang forsøgte at komme med en eller anden form for dokumentation for fraflytningen kontra ikke-fracflytningen i områderne.

De problemer, der eksisterer på dette område, eksisterer også inden for resten af udlejningsmassen. Det er problemer, som specielt rammer de laveste indtætsgrupper i det almennyttige byggeri. Vi kan se, at i hvert tilfælde i hovedstadsområdet går det gevaldig hurtigt i øjeblikket med, at kommunerne som en form for kaosløsning af det her problem indfører det såkaldte fattigstop eller indtægtsstop for, hvilke indtægtskategorier man overhovedet vil lade komme ind i det almennyttige byggeri, idet man siger, at medmindre folk kan præstere en indkomst, der er tilstrækkelig høj, vil man slet ikke have, at de kommer ind i byggerierne. Det er i virkeligheden et problem med huslejeudviklingen i forhold til indkomstudviklingen, og jeg mener, det var mindst lige så vigtigt at tage fat i den ende. Hvad gør man ved det problem, at flere og flere simpelt hen bliver skubbet ud af boligmassen på grund af høje huslejer kombineret med meget lave indtægter?

Hr. Thorndahl sagde, at man nærmest måtte være bindegal, hvis man overhovedet fandt på at købe en udlejningsejendom i disse tider, for aldrig har profitten været dårligere. Det er rigtigt nok – heldigvis – at profitten aldrig har været dårligere, end den er nu, for trods råb fra den side af salen gang på gang er det faktisk ikke lykkedes at få opnormeret det kapitalafkast, der kom ind i 1974-forliget. Men det, jeg synes var interessant i det, hr. Thorndahl sagde, var, at jeg opfattede det, som om han nu gik ind for, at man faktisk skulle afprivatisere den ældre boligmasse, nemlig overlade den til lejerne. Han præciserede ganske vist ikke rigtig, om det skulle være private andelsboligforeninger eller almennyttige andelsboligforeninger, men jeg kunne ikke forstå det på anden måde, end at han mente, at nu måtte tiden være inde til en afprivatisering af den private ud-